

locū hēt africana amplissima inter oēs gustuq; amarissima. Illyrica quoq; duorū generū est. Raphanitis a similitudine: q̄ & melior. Rhizothomos sub rufa. Optima quæ sternutamēta tactu mouet. Caulē habet cubitalē: & rectū. Floret diuersi coloris specie: sicut arqus celestis unde & nomē. Nō improbat & pisidica. Et fossuri trib⁹ ante mēsis mulla aqua circūfusa hoc ueluti placamēto terræ blādiuntur circūscriptā macrone gladioue triplici: & cū legerint eā ptinus in cælū attollunt. Natura est feruēs. Tractataq; pustula ambusti modo facit. præcipitur ante oia ut casti legāt. Terredines nō sicca mō ueg & in terra celerrimē sentit. optimū antea itinū leucade & elide serebat. iā pridē. n. & feritur. Nunc e pāphilia. Sed elicū maxime laudatur: atq; e septētriōibus. Saliunca foliosa quidē ē: sed breuis: & quæ necti nō possit Radici numerosæ coheret. Hærbā uerius q̄ flos: densa ueluti māu pressa breuiterq; ce spes iui generis. pānonia hanc gignit & norica. alpiūq; aprica urbiū eporredia: tantæ suauitatis ut metallum eē cœperit. Vestib⁹ interponi eā gratissimū. Sic & apud græcos poliō hærbā in clytā Musei & Hesiodi laudib⁹: ad oia utilē pdicātium: Sup⁹ cætera ad famā ē dignitatis. Prorsusq; mirāsi modo ut tradunt: folia eius mane cādida: meridie purpurea: sole occidēte cerulea aspiciuntur. Duo genera eius capestre maius. Siluestre qd̄ minus ē. Quidā teutriō uocāt. Folia canis hoīs similia: a radice ptin⁹ nunq; palmo altiora. Et de odoratis floribus satis dictū in qbus unguēta uicisse naturā gaudent.

Soliditas

De uestium æmulatione cum floribus & amarantho & chryfocome siue chryfiti. Cap. viii.

Vxuria uestibus quoq; puocauit eos flores: qui colore cōmendantur. Hos aiaduerto tres eē esse principales. Vnum in cocco qui in rosis micat. Cratius nihil traditur aspectu: & i purpuras tyrias dibaphasq; ac lacōicas. Aliū amethyston: qui uiola: & ipse in purpureum: quemq; Ianthinum appellauimus. Genera enim tractamus in species multas sese spergētia. Tertius ē qui proprie cōchili intelligitur multis modis. Vnus in helitropio & in aliquo ex iis plerūq; saturator. Alius in malua ad purpuram inclinans. Alius in uiola ferotina cōchylionum uegetissima. paria nunc cōponuntur: & natura atq; luxuria depugnante. Lutei uideo honorem antiquissimū in nuptialibus flāmes totum fœminis concessum. Et fortassis ideo nō numerari inter p̄cipales: hoc est cōes maribus ac fœminis: quoniā societas p̄cipatū dedit. A marantho nō dubie uincimur. Est autē spica purpurea uerius q̄ flos aliquis: & ipse sine dolore. Mirūq; i eo gaudere decerpj: & lætius renasci. prouēit augusto mense. Durat in autumnū. Alexandrino palma: qui decerptus asseruatur. Mirūq; postq; defecere cūcti flores madefactus aqua reuīuiscit: & hybernas coronas facit. Sūma eius natura in noīe est appellato quoniā nō marcescit. In noīe est & cyani colos item holochrysi. omnes at hi flores nō fuere in usu Alexandri magni ætate: quoniā proxima morte eius auctores siluere de illis. Quo manifestū est postea placuisse. A græcis tamen repertos qui dubitet. nō aliter italia usurpante noīa illorū. At Hercules p̄tilio ipsa nomē imposuit autumnali circaq; uepres nascenti. Et tantū colore comedatur qui est rosæ siluestri. Folia parua quina. Mirūq; i eo flore inflecti cacumē & nō nisi i torto folia nasci paruo calice ac uerolori luteū semē icludēte. Luteus & bdellio pastillicātibus quinquagenisquinis barbubula imponūt. Chryfocome siue chryfitis nō habet latinā appellationē. palmi altitudine est: comātibus fulgore auti corimbis: radice nigra ex austero dulci. in petrosis opacisq; nascens.

De honore coronarū: & cyclāino & meliloto & trifolio tria genera eius. cap. ix.
T fere peractis colorū celeberrimus transeat ratio ad eas coronas quæ uarietate sola placēt. Duo eatū genera quādo aliæ floræ cōstāt: aliæ folio. Florem esse dixerim genistas. Namq; & iis decerpitur luteus. itē rhododēdrō. itē zizipha: quæ & capadocia uocatur. isq; odoratus similiq; olearū floribus. in uepribus nascitur cyclaminū: de quo plura alias. Flos eius colossinus in coronas admittitur. Folia milacis & hederæ i coronamētū se dedere. Coronæq; earū optinēt p̄cipatū. De quibus in fruticū loco abunde diximus. Sunt & alia genera noībus græcis indicāda: quia nostris maiore ex parte nomē dare iis defuit cura. Et pleraq; eorū in exteris terris nascuntur nobis tamē cōsectata: qm̄ de natura sermo nō de italia est. ergo in coronamēta folio uenere melothron: spir eō: iriganō: cneoron: qd̄ casia Higinus uocat. & qd̄ cunilaginē: coniza: melisophyllon: qd̄ apiastrum melilotō: qd̄ fertulā cāpanam uocāt. est enim in cāpania italiae laudatissima: a græcis in sunio: mox calcidica & cretica ubicunq; uero asperis & siluestribus nata. Coronas ex hac antiquitus factitas indicio est nomē fertulæ: quod occupauit. odor eius croco uicinus est & flos: ipsa cana. placet maxime fo liis breuissimis atq; pinguis. Folia coronat & trifoliū. Tria eius genera. Minyantes uocant græci. Alii asphaltion maiore folio quo utūtur coronarii. Alterū acuto oxytriphillon. Tertium ex omnibus minutissimum. inter hæc neruosi cauliculi quibusdam: ut marathro: hippomarathro: myophono utuntur e ferulis & corymbis: & hederæ flore purpureo. Est & in alio genere earum siluestribus rosis similis ex in iis quoq; colos tantum delectat odor autem abest & cneori dao genera nigri atque cā didi hoc odoratum ramosa ambo: Florent post æquinocetium autumnū.